

„Vrtčeva“ priloga.

Sirota na tujem.

Sirota sem, po svetu grém,
Otrok, umeješ to ?
Jaz tudi zdaj stoprāv to vém,
To je hudó, hudó !

Glej, matere jaz nemam tú
Med tujimi ljudmi ;
Ne čujem njenega glasú,
Ki me tolažil bi.

Ko čul enkrat bi njeni glas,
Ki se glasi sladkó,
Ko zrl enkrat bi v njen obraz
In milo nje okó !

Za to goró dolina je
Prelepa, krasna vsa ;
To moja domovina je,
Ból mojega srcá.

O dômek moj, ti prekrasán !
Solzi se mi okó ;
Zakáj si ti takó dalján,
In skrit tam za goró ? — —

O v póznej nóči, ko vže spim,
Sén dušo mi obdá,
Da vrh, da vrh goré stojím,
Da zré m v dolino tjá.

Da gledam širno to poljé,
Dobrav zelenih krás,
Da gledam gozde, loge vse —
In tam — — domačo tjá.

Da gledam zalo cérkvico,
Ki sredi je vasí ;
Da gledam znano híšico,
Kjer mati mi živí.

Ohrani zdravje jej ljubó
Vladár nebá, zemljé ;
O čuvaj, čuvaj jo skrbnó,
Jaz ljubim jo nad vse ! —

Ljudjé vi tuji, tuj mi kraj,
Več dljé jaz tú ne bom,
Srcé mi hrepení nazáj,
Nazáj tjá v ljubi dom !

Miljenko Devoján.

Pravična razsodba turškega trinoga.

Kahiri, glavnem mestu egiptovske dežele, katero vlada od turškega sultana (cesarja) odvisen kralj, kedive imenovan, živel je za časa mogočnega in silnega kediva, Mehmed-Alija, trgovec krščanske vere. Ta si je s pridnostjo in poštenjem napravil ne samó obilo premoženja, nego pridobil si je tudi obče spoštovanje in še celó milost turškega kralja. A to nam kaže najbolj, da je moral trgovec biti v resnici poštenjak od nog do glave, kajti Turek, in še celó turški oblastnik, ne spoštuje rad kristjana, in na Turškem je spoštovanje kristjanov sploh jako redka prikazen.

Omenjeni trgovec se je postaral ter sklenil svojo trgovino prepustiti sinu jedincu, kateri mu je do sih dob pridno pomagal pri vseh trgovskih opravilih.